

РЕШЕНИЕ

№ 11931

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова

Мария Стоева

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **1521** по описа за **2025** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 08. 01. 2025 г. по НАХД № 8728 / 2024 г., Софийски районен съд, НО - 6 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 23-4332-021402 / 15. 09. 2023 г. издадено от началник сектор в отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на което на Д. К. К., е наложена глоба в размер на 750 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на К., с която се моли същото да бъде отменено като неправилно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба. Претендира разноските по делото. Представя писмени бележки, в указания от съда срок.

Ответникът по касационната жалба, с писмени бележки на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля С. и писмените доказателства събрани в хода на съдебното следствие.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 23. 06. 2023 г., около 16.25 часа, в [населено място], по ул. „Даскал С. П. с посока на движение от [улица] към “ Околовръстен път, до Гробищен парк Б., касаторът К. управлява лек автомобил „Б. Х2 Х.“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост 109 км./ч, при ограничение на скоростта 50 км./ч. въведено с пътен знак В-26, в населено място, установено и заснето с техническо средство „АТСС CORDON M2“, с радар № 1197, записващо МПС, дата, час, скорост, място и рег. № на МПС.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел, че при издаването на оспореното НП не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН и наложеното наказание е в рамките на предвидения в закона абсолютен размер.

При постановяване на решението първостепенният съд не е допуснал нарушение на закона.

При правилно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, доколкото нарушението е извършено в населено място. Видно от представените доказателства, ограничението за скоростта в този участък е било от 50 км/ч., въведено с пътен знак В-26, но в случая е без съществено правно значение доколкото скоростта ограничена с пътен знак е същата като тази за населено място, но същественото в случая, е че нарушението е извършено в населено място.

В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите изложени в касационната жалба, че не било изяснено мястото на контрол, тъй като по делото е наличен протокол за използване на АТСС, в който са посочени участъка от пътя с описание на мястото и географските координати, действащото ограничение на скоростта посоката на движение на автомобила, разположението на автоматизираното техническо средство, неговия вид и данни за извършена метрологична проверка.

Противно на твърденията в жалбата, изрично в този протокол е отбелязано, че мястото за контрол е до гробищен парк Б., като освен това са посочени и GPS координати, както и посоката за задействане – „П“, което съобразно отбелязаната легенда е „приближаване“.

В тази връзка, по преписката е приложен и снимков материал, от който е видно, че техническото средство е след знака, указващ ограничение на скоростта от 50 км./ч., поради което са абсолютно неоснователни доводите в касационната жалба, че липсва конкретика относно точното местоположение на мястото на контрол.

Неоснователни са и твърденията в касационната жалба, че от страна на ответника не е представен снимков материал, както и че вероятно скоростта е на друг автомобил.

Преди проведеното на 18. 12. 2024 г. съдебно заседание на СРС е представен допълнителен снимков материал, като са налице и снимки не само в близък план, но и отдалече, на които ясно се вижда автомобила управляван от касатора, както и че този автомобил е сам на пътните платна.

Освен това, техническото средство за контрол е от такъв тип, който позволява заснемането на автомобила и неговия регистрационен номер, поради което не може да става дума за друг автомобил, който да е бил евентуално заснет.

Съдът намира за неоснователни и доводите в касационната жалба, че в протокола за монтаж било посочено, че нарушението е установено със стационарно АТСС, но всички представени доказателства касаели мобилно АТТС.

Съгласно чл. 11, ал. 2 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, в случаите на осъществяване на контрол с мобилно АТСС във време на движение нарушителите се спират на място и се предприемат действия за реализиране на административнонаказателната отговорност за извършеното нарушение. За нарушения, установени с мобилни АТСС във време на движение, електронни фишове не се издават.

В случая е безспорно, че нарушението е установено с мобилно АТТС, поради което и така представените доказателства се отнасят именно за него. Посочването в протокола на режима на измерване „С“, отговарящ според легендата на „стационарен“ означава, че самото устройство е стационарно (което се отнася и за мобилните камери), за разлика от другия режим, който е „Д“ – в движение. Така посочения режим на измерване всъщност означава, че използвана мобилна камера, която е поставена на статив на земята, затова е стационарна, а не се използва в движение за измерване.

Предвид изложеното, решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдяната материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08. 01. 2025 г. по НАХД № 8728 / 2024 г. на Софийски районен съд, НО – 6-ти състав.

ОСЪЖДА Д. К. К. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.